

KENEDI ERVIN MIKLÓS

Virrasztásaim hangja

AFORIZMÁK

BUDAPEST

Z-füzetek/78

**Sorozatszerkesztő
SIMOR ANDRÁS**

**Fedélterv és tipográfia
JORDÁN GUSZTÁV**

© Kenedi Ervin Miklós

Tavaly jelent meg sorozatunkban Kenedi Ervin Miklós *Szállj, gondolat... (Ezer aforizma)* című kötete, s nagy sikert aratott a magvas gondolatokat, mélyenszántó megfigyeléseket és szellemes csattanókat kedvelő olvasók körében. Ez a kötet – mely újabb aforizmáinak gyűjteménye –, reméljük, hasonló fogadtatásban részesül.

Letölthető:

[\[PDF formátumban \]](#) [\[EPUB formátumban \]](#)

*Az ember nemcsak magának él,
hanem hogy mások is tudjanak róla.*

A nép, ha elesett – felkel!

Az időt nem tudjuk megfogni, de az mindenkin kifog.

Csak az váljon ifjan bölccsé, aki bölcsen is képes fiatal maradni!

Kegyetlen a gyermekvilág – de felkészít az életre!

Minden étellel új időszámítás kezdődik – ez az örökkévalóság!

Az a keresztünk., amitől meggörnyedünk, majd térdre bukunk.

A születés és halál híd, mely alatt sebesen folyik az élet vize.

A házasság olyan operáció, mely előtt a szerelem narkotizálja az embereket.

Az emlékezet szita rázás közben. Csak a jelentősek maradnak fenn rajta.

A bátorság akkor is végighalad az úton, ha ráesteledik.

Az óraketyegés a múltó idő figyelmeztetése.

A művészek a közönsége a kérdőjele.

Mindenki abban tudós, amit adni tud másoknak.

Különálló homokszemek vagyunk mindnyájan, de a viharok össze- tömörítenek.

Az igaz út a gőg és alázat közepén húzódik.

A silány szalmaszálba is belekapaszkodunk, ha a víz alól levegőt szolgáltat.

Ámor nyila az éj sötétségében biztosabban talál célba.

A világmindenség túl fényes, hogy elbűjjünk; a földkerekség túl nagy ahhoz, hogy látszódjunk!

A szerencse nyomtalanul múlik el, a szerencsétlenségek árnyakat hagynak maguk után.

A szerencse szégyenlős, odabújik, ahol nem keresik.

Aki elrejtí szennyését, hamarosan bűzleni fog.

Semmi sem olyan nagy, mint a fájdalom, mely elfér bennünk, s kicsi, ami kívül marad.

A kíváncsiság létrája mindig felmagasodik.

A gonoszság zsákutca, nem vezet sehová!

Aki a múlt helyrehozható hibáit a jelenben nem igyekszik jóvátenni. háttal áll a jövőnek.

Legáhíatosabb ünnepeinket szeretteinkhez igazítjuk.

A forradalom az állókat elsöpri, a fekvőket eltapossa.

Ha mindent, odaadunk utódainknak. életünket is követelni fogják!

A vonakodás ígéretes odaadás.

Az emberek felfalják, egymást, nem gondolnak arra, hogy az utolsó éhen hal.

Az arcátlansággal alig lehet farkasszemet nézni.

Édesanya hoz mindnyájunkat a világra, de a lélek tesz emberré.

Aki fél az őszinteségtől, kulcslyukon át látja világát!

Kisgyermek és öregember nem szívesen indul aludni. A gyermek elaludni fél, az öreg felébredni.

Nem minden erős ember alkuszik meg az erősebbel, de minden fölényes meghajlik a fölényesebb előtt.

Embert mégiscsak lámpással kell keresnünk, a gonosz elbújik a fény elől.

A nőket, hogy levetkőzzék gátlásaikat, előbb fel kell öltöztetnünk!

Rakd össze életed bánatait, szomorúságait, és ha még maradt valami, érdemes volt élned!

Az okost más mulatsága jobban elszórakoztatja, mert a kiábrándulás nem az övé.

Végképp nem szeretünk valakit, ha már képesek vagyunk kinevetni.

Magas pártfogónak hosszabb az előszobája.

Vízholdó nélkül nem áll össze az épület!

Az emberiség egyik kihívása, hogy ne azon a bolygón végezze, ahol kezdte.

Az az író, aki csak íróasztalfióknak dolgozik, tetszhalottakat gondoz.

Az isteni szikra fellobbanását lángelmékkal végeztetik.

Hálátlan nézőknek a duplaszaltó már csak ismétlés.

A gonoszok kénytelenek olyanok lenni, mint amilyenek. Mások már aligha tudnának lenni.

A hüvelyébe szegezett karddal csak nyelni lehet, a kivonttal ordítani.

A kevés jobban inspirál a sokra, mint a semmi.

Ha jól megismertünk valakit, sok mindent megtudunk róla. Később belőle. Végül magunkat is meglátjuk benne.

A legkomiszabb látó az, aki akkor tetteti magát vaknak, amikor a jót kell észrevennie.

A tankok dübörgése elnyomja a siránkozásokat.

A szilárd emberek könnyebben repedeznek meg.

Emberi nemezis, hogy állatövekben születünk.

A nagy, közös sírások és nevetések kovácsolják össze az embereket.

Ahol lopott az alaptőke, a felhalmozás sem lehet tisztességes.

Senki se tehesen többet magáért, mint amennyit másokért tesz!

Vigyázzunk: aki sínen van, még kaphat sorompót!

Ha az ember csak azokhoz a szabályokhoz ragaszkodna, melyek reá vonatkoznak, szabálytalanul élne.

Minden élő más ura s egyben áldozata.

A színész vándor, mások bőrében járja világát.

Sok esetben az emberek távolmaradása a látogatásuk.

A vallási tolerancia csak az antiszemitizmus másik sánta lába.

A cinikusság a fensőbbség alulnézete.

Sok betegség létezik, mely kezdeti stádiumban nem fáj, így van ez a szerelemmel is.

Hívatlan vendég a halál, mégis mindenünkkel megkínáljuk.

A babért ritkán ülteti el az, aki learatja!

Az életen át az a leghívebb társunk, akit úgy neveznek: „én”!

Nem igaz, hogy az ember a rosszat elfelejti. Csak hagyja aludni.

Csak az igazán vak és süket, aki nem tudja befogadni világát.

Mindenkinek legalább annyi szeretetre van szüksége, amennyi életben tartja!

A tűrőképesség az a gumikötél, amelyen még átugorhatunk.

Barátom szívbéli barátja valószínű ellenségem.

Mikor szenvedésünket körülhatároljuk, már gyógyulunk; mikor félelmünket behatároljuk, már felbátorodunk!

A csend elnémít. A nagy zaj is.

Amit könnyű áthidalni, az alatt csekély a mozgás.

A nap szégyelli árnyékát – maga mögé rejti.

Ami tüneményes, az hanyatlóban lesz.

Vereség az is, mikor nem tudjuk magunkat hihetővé tenni.

Késlekedőkből ritkán adódnak beérkezettek.

A feltétel nélküli megadás a legfeltételesebb.

Hipokriták: Az aranyborjút porrá kell zúzni! De az aranyport meg kell tartani!

Az empátia elmélyült lelki motozás.

A csavargónak a járatlan úton adódik jártassága.

Ha felnőtt sír, a gyermek zokog benne!

A mentsvárnak csak. kapura van szüksége.

Az is bölcs, aki a szétszórt gondolatokat helyes sorrendbe rakja.

A nagy egyszerűségek is lehetnek kis nagyszerűségek.

Az ártatlanság hátránya: úgy játszik, hogy nem ismeri a játékszabályokat.

Az élni tudás a legnehezebb házi feladat, melyet a nyilvánosság előtt kell felolvasni.

Mindenki ismeri születését, senki sem a halálát...

A szív hamvadó tűz; amikor leginkább elhanyagolják, akkor kap

a legizzóbb lángra.

Aki félúton megáll, annak szándéka sem volt teljes.

Ma gyermekeinket saját képmásunkra kívánjuk – jó arcot vágjunk hozzá-

Mikor magunkon kívül vagyunk, mutattuk meg legjobban bensőnket.

A hegemoniákat parányi egerek kezdik rágcsálni.

Aki gyöngyökért merül le, számoljon vele, hogy légszomjjal fog küzdeni.

Van, aki akkor nő meg a szemünkben, amikor összezsugorítja magát.

A víz a hidegben megszilárdul. Az ember is.

Az a lakhely az igazi otthonunk, ahová úgy térünk meg, mintha ott még édesanyánk várna.

A hamisság gyakori hangoztatása idővel igaznak hangzik.

Diktandóra könnyebben követünk el hibákat.

Hol óriások gyurakodnak, a talaj sínyli meg.

Az éji csend a nyugalomé, a nappali a szabadságé.

Ha megnehezítjük egy bűn elkövetését, enyhítjük azt.

A társadalom szívesen bólogat olyan igazságtalanságokra, melyek őt erősítik.

A hűtlenség a tegnapi tagadása.

Erőnket kipróbáljuk, gyengéinket hátunk mögé rejtjük.

Koszfészekből is kibújhat tiszta fióka.

Akinek szigorúan a körmére nézünk, annak alig figyeljük meg a tenyerét.

Hogy sokfélék vagyunk, azt a nyomaink bizonyítják.

A számtalan utazás öröme a sok megérkezés.

Leginkább a változások változásaitól félünk.

Minden meghajlás leleplező.

Örülünk, ha társunk számos hibáját ismerjük, készlete már alig lehet belőle.

Félig hunyt szemmel élesebben látunk.

Az önző ember kiváltsága, hogy jóllakik önmagával.

Csak eszes ember tudja úgy megrajzolni arcképét, hogy ne hagyja le róla ráncait.

A sok gonoszságot megszokják, az egyest megtorolják.

A dicséret társasjáték – viszonzást várunk.

Akit a rémségek látványa el borzaszt, költözzék másik bolygóra.

A gyűlölet az a csigalépcső, mely csak lefelé vezet.

A vénülés alaposan megváltoztat. Ritkán bal meg valaki úgy, ahogy élt.

Csak annak van helye a Nap alatt, aki felmelegszik tőle.

Ifjú mindenki lehet; öreg csak az, akinek az élet megkegyelmezett.

A zsarnokságot többnyire a nép kínálja fel...

Rövid életünk vágató paripa. Aki jól megüli, annak időnként meg-megáll!

A rágalomhadjáratnak csak elesettjei vannak.

A legszikrázóbb csalást is elfogadjuk, ha abból némi fény reánk vetődik.

Sokakból akkor válik nagy ember, amikor restell kicsi lenni.

Addig lehetünk pókok, amíg hálójukba beleakadnak.

A tipródókat mindig könnyebb eltaposni.

Az alaktalant mindig nehezebb megmarkolni.

Aki szerepelni kíván, először rejtőzzék el!

Szerencsétlen az is, aki akkor teljesedik ki, amikor már beteljesedett.

A gonosz akkor adja át a kormány kereket, amikor zátony közeledik.

Mindig többet tegyünk másokért, mint magunkért, hogy egyensúlyba kerüljünk.

Éltrevalóbb sokat elfeledni, mint sokat megtudni!

A születés sok eszközt igényel, a halál csak egy ásót...

Ami másoknak felesleges, sokszor nekünk sem kell. De azért felajánlhatnák..

Akit sokszor eltaposott az élet, öregségére ellaposodik.

Mikor a többség véleményét hangoztatjuk, úszunk az árral. Mikor a kisebbségét, fulladozunk benne.

A nagy művészeknek nem volt oktatójuk. Csak mesterük.

Ha egy lábbal rugaszkodunk is el, kettőre esünk.

Teljesen hontalan az, aki hazája képét nem őrzi lelkében.

A vérengzés étvágyán felül szeretné felfalni áldozatait.

A szerelmeknek a kölcsönösség a hitelképessége.

Aki jóságért viszonzást vár – csak kölcsönadott valamit.

Ha csak egyetlenegy szeretünk – árulás környezetünk többi tagjával szemben.

Akt elveihez hű, gonosztevő is lehet.

Mindenkinek az a teljes pihenőnapja, amikor némileg unatkozik ...

A védettség torony, lépcső és lift nélkül.

A világ csak annak végtelen, aki nem ragaszkodik egy-egy szögletéhez.

Akihez legközelebb állunk, annak látjuk legkevésbé az alakját.

A taposásokat a talp is megsínyli.

Az ész a férfiakat megszépíti, a nőket elbizonytalanítja.

A pásztor ellentmondhat, de a nyáj csak bólogathat.

Ha békességre vágyói környezetteddel, tégy úgy. mint az állatok.: utánozd őket!

Kár rettegni a haláltól. Amikor meglátogat, mi már házon kívül vagyunk.

A cinizmus a szkepticizmus egyik, fizetőeszköze.

A tömegnek harci indulók kellene – hogy veszteg maradjanak!

Nemcsak az elnyomás, ha felébünk kerekednek, hanem az is, ha lenéznek, benniünket.

A nemes gondolat nem születik; mindig is volt. csak még nem hangzott el!

Az ólomkatona a gyermekek militarizmusa.

A Föld egyetlen demokratikus része az Egyenlítő.

A jómódúak elengedhetik magukat, a szegényeknek kapaszkodniuk. kell.

A gyenge igyekszik erősnek mutatkozni, az erős mer gyenge lenni.

A hit annyi: elfogadni az életet és beletörődni a halálba.

A boldogságtól is tudunk szenvedni. Amikor a csalódástól félünk.

Idős korunkban azért is tornázunk., hogy megtudjuk: hol fáj?

Ha valakitől szeretnénk megszabadulni, ne hagyjuk, hogy otthagyon.

Lassabban gyógyul a seb, ha nyalogatják.

Akik a történelmet írják, ritkán olvashatják.

Az értelmes emberek, világa erősen mágneses tér.

Minden, ami szokásos, még válhat szokatlanná.

A nézőteret a szadista produciók jól megtöltik.

Csillagaink járása előbb tart, mint mi.

Az elásott csatabárd nyele kivirágzik.

A legjobb modor is lehet modoros.

A rosszindulat fogvájó – a réseket célozza meg!

Ami arcpirító, attól elfehéredhetünk.

Poggyász nélkül utazhat a bölcs, mégis mindenét magával viszi.

Az öngyilkosság a végleges terminus előbbrehozása.

A véres tett lemosható, de a víz elszíneződik ...

A vállalatoknak az adótanácsadó a csodarabbija.

A sors sokszor azoknak, fizet, akik nem tartoznak, neki.

Hálát adunk Istennek, hogy hálát adhatunk!

Mondják., a tehetség eget kér. Legtöbbször földet sem kap.

A szenvedés naprakész. Az örömekre várakozni kell.

Csak annak ihatjuk meg a levét, aminek a sűrűjét is mi fogyasztottuk el.

Többnyire a kormány provokálja a népet, hogy az sértegesse őt.

A háború érhálózat. Mindenhová eljuttatta a vért!

Büntelenek között nehezebb vétkeznünk.

Akik végszóra érkeznek, azoknak hallgatniuk kell.

Éltetnek az elvek, de belőlük nem lehet megélni.

Fuldoklót menteni annyi, mint vállalni magunkat!

A tolvajnyelv a kártevők morzéja.

A zseni. Egy az egy közül!

Minden társadalom olyan ifjúságot érdemel, melyet felnevelt!

Mikor testünket bezárják, lelkünk válik, szabadabbá.

Az űrben akkor is súlytalanok maradunk, ha jól összekapaszkodunk.

A történelem folyó. A nagy vonulatok, irányítják!

A. bölcsesség ülve is halad, egy helyben is jár.

A sok nevetés barázdálja az arcot. Mi mégis egeken a barázdákon szántunk, végig szívesen.

A fegyvertelenség is lehet hathatós védelem.

Csak azok a rokonaink, akiket kritikátlanul elfogadunk!

Amikor a bélyegző és aláírás uralja az iratot – diktátumról van szó!

Az enciklopédikus műveltség lapjai számozatlanok ...

Minden a lélek! S ami még ezen kívül elfér ...

Semmi sem olyan tiszteletreméltó, mint amit magunkkal hoztunk, s olyan megvetendő, amit nem adunk át utódainknak.

A hírnév kulcs, melyre a legtöbb ajtó kinyílik.

Amihez két önző ember kell – az a rossz házasság!

Jobb számos hitehagyott, mint egy elvtelen.

A lemenő nap még melegít, de árnyai egyre hosszabbak.

Ha gyors az üldözött, az üldöző mögé is kerülhet.

Biztató, hogy az idő vasfoga is rozsdásodik.

Az elhivatottság film. Elő kell hívni.

Többször kérdezzük azokat, akik semmiért sem felelnek.

Elmerülni annyi, mint fejest ugrani olyan vízbe, melynek nem kémleltük ki a mélységét.

Egy hatalom akkor szilárdult meg, amikor már amnesztiát adhat.

Aki átvágja a kerülő utakat, kevesebb tájban gyönyörködhet.

Kizsákmányolni annyi, mint magunkévá tenni azt, ami másoknak fontos.

A szélsőségek középre hatnak.

Az okos hatalom, hogy a kicsiket is elérje, térdre ereszkedik.

Az öblös kehelyből is csak szomjunk szerint ihatunk.

A nagy nemzeteket is a kisemberek fémjelzik.

A világnézet nagyban függ a panorámától.

Az önteltségnek hosszabb az árnyéka.

A mérgezett kutat is táplálja a mélyben a friss ér.

Az első harangszó a leghangosabb, az utolsó a legzengzetesebb.

A kísértet félelmeink szelleme.

Napjainkban az antikvitás az újdonság.

Az élet társasjáték, aki nem tartja be a szabályokat, abból hunyó

lesz!

Akiknek édesanyjuk sokat dalolt, hosszabban érzik magukat bölcsőben.

A jó hallgatóság önmagára is figyel.

A végzet a száguldást is utoléri.

Nemezis: a másnak állított csapdába esni bele!

Az erkölcs olyan szobor, mely néha a hátsóját is láttatja.

Mikorra megtanuljuk szerepeinket, lemegy a függöny.

A szenvedély keringő – a kifulladásig.

A legfájdalmasabb az életben, hogy kísérőinknek váltakozniuk kell!

Nemes a metszett tükör, de élesebben láttatja ráncainkat.

A vastaps csupán együttes ízlés.

A tartós várakozás falakat képez.

Azok terveznek választásokat, akik tudják, hogy az emberek vezetetni akarják magukat!

Ha idősek vagyunk, egyre kevesebb az időnk – hogy mások gyászjelentéseit olvassuk!

Semmivel sem lesz úgy tele az ember, mint ürességekkel.

Ha pallónk elkeskenyedik, felfelé pillantsunk.

A szeretet felhangosodott szívdobbanás.

A rossz rendszer sűrűn készíti statisztikáit.

Azzal igyekezz cimboraságot kötni, aki különben ellenséged lehet.

A térkép bejelöli helyünket, de azt nem, hogy meddig juthatunk el.

Ha a csend kitapintható, nem enged magához nyúlni!

Létünk nagyszerűsége – egyszerűsége!

A nulláknak egyesek mellé kell állniuk, hogy számítsanak!

A vesszőparipa ostor nélkül is iramlík.

A barátság: megbízni azokban, akik ezt viszonozzák.

Nem az a használhatatlan, amit elrontottunk, hanem az, amit nem lehet kijavítani.

Mikor szeretteink halnak meg, úgy érezzük, nem szerettek kénünkét eléggé.

Olcsóbban kél el, amit dobra, vernek!

Az emberi test a legtökéletesebb szervezet, mégis ezt a legkönnyebb elrontani.

Az életörőnek nagyobb utat kell vágnia.

Az emberi élet: mire a köd feloszlik, a Nap lenyugszik.

A járható út nem az, amin haladunk, hanem amin mehetünk.

Akkor térdepelünk az oltár elé, amikor kiegyenesedni szeretnénk!

A világ senkié, a Föld mindenkié.

A törvény a törvényen kívüliekre vonatkozik.

A politikai kakasok hajnal előtt kukorékolnak.

A holtakat másodszer a feledés öli meg.

A senkik hasonlóak. A valakik különbözőek.

A múltó idő a művészetek legszilárdabb ítésze.

A baj dominó, ha egyet meglökünk, sorban dől a többi is.

Mikor az ajkaknak némáknak kell lenniük, akkor a szemek beszédesek.

A politika ópium, a politikusok az élvezői.

Akkor is felnőtté válik valaki, amikor már képes társát becsapni.

Sok ember ördöglakat, csak aki jól ismeri, az képes felnyitni!

Az az igazán gazdag, akinek elég, amije van.

Amikor hatalmasnak érezzük magunkat, nagyobb támadási felületet nyújtunk.

Vigyázzunk! Csak azt engedjük közel magunkhoz, akit elengedni is képesek leszünk.

A legtöbb házasság olyan mérleg, mely idővel egyik serpenyőjébe súlyt igényel.

A halál azoknak központi kérdés, akik már nagyon a szélére kerültek.

A törtető a célba érés után is pedálozik.

Mások halálával egy kevés belőlünk is elpusztul.

A világfájdalmasság egyéni jajt sejtet.

A testamentum a halott ajkak kinyilatkoztatása.

A világot bölcs türelemmel kell – nem tudomásul venni!

A szerencsecsillag a földön követ bennünket.

Az élet egyik legkülönösebb törvénye – a véletlen!

Az ittasság a józanság másállapota.

A düh harsány orrfúvás, mely után kitisztul a fej...

A gyáva a bajban a helyén marad. A bátor mer elfutni.

Aki a fényszórók kereszttüzeiben áll, számoljon azzal, hogy sokfelé hagy árnyékot.

A nagy forradalmak megrövidítik az embert – egy fejjel néha.

A dupla ajándékot a felére sem becsüljük.

A szerelmesek kezdetben egymáson csüngenek, később egymáson lógnak.

Az élet csak akkor ajándék, ha szépen csomagolták.

Aki feleslegesen használja a mankót, a későbbiekben sántítani fog.

A legtöbb ordót annak a mellére tűzik, aki odatartja!

Azoknak drukkoljunk, akiket már megvertünk.

Aki fokozza a drámát, az kapja a végszót.

Az viszi bőrét a vásárra, aki a másokét is akarja!

Az erős az útjába kerülő nagy követ félrehajítja, az ügyes megkerüli. Az eszes másfelé megy.

Akkora erő, mely ledönt, ritkán tud talpra állítani.

A megrázott gyümölcsfáról a férgese is lehull.

Csak akkor őrizhetünk nyáját, ha ismerjük a birkák számát.

Embereid meg magad, szeresd az állatokat!

Amit mérlegre teszünk, abban már kételkedünk,

A megaláztatások nagy részét azok róják, reánk, akiket mi emeltünk trónra.

A pletyka kellemetlen illat. Hamar szétterjed s nehéz eloszlatni.

Csak akinek jövőt számunk, annak kutatjuk a múltját.

Az a szebb lobogó, melyet rongyosan is lebegtet a szél.

A testvériség jelszava Káin és Ábel óta leértékelődött.

Mindenkit gyermeke hitelesít.

Istenfélők, mind emberfélék is.

Valamiféle öröm az is, ha társunkkal együtt sírni is tudunk.

A múlt a jövő gyökérzete.

A szerelmesek csak későn értik meg, hogy az izzás hűlő folyamat.

Az ártatlanság afféle ékszer, amelyen elég egy karcolás, hogy értéktelenné váljék..

A bölcsesség sokat forgatott könyv. Ott nyílik ki, ahol már számosán fellapozták.

A relativitás olyan, mint a mázsás homokzsák.. Vállon nehéz, árvíznél fontos és szükséges.

Az ígéret hinta. Elringat – de szédít is.

A meditáció át szellemülés, amikor bizonyítjuk, hogy egyedül sem vagyunk magányosak.

Az önmagunkkal vívott harcot mások is eldönthetik.

A szegény ágaskodva sem éri el, amihez a gazdag csak lenyúl!

Nem tudjuk, hogy mit hoz a holnap, de az időt biztosan elviszi.

Nincs sok változás! Csak az Aladdinokat tubusból nyomják ki!

A kedves otthont mások tetszése ismét megszépíti.

Sokaknak, van Waterloojuk, de csak. kévésekét jegyzi fel a történelem.

Szeresd életedet, mert egyszeri, s mert te vagy rá az elhivatott!

A minősíthetlent is beskatulyázzák!

Az epigon leshelyzetekre vár.

Aki alkotni képes, de nem teszi, meglopja világát.

A semlegesség a mérleg nyelve.

Sohasem azokhoz tartozunk, akiket elhagytunk, hanem akikhez menni kívánunk.

A nagy megalkuvás tetszhalál, melyet túl szeretnénk élni!

Az igazhívő abban hisz, amit senki sem tud bizonyítani!

A különböző művészetek egymást inspirálják.

Az emlékek palánták, melyeket ha nem öntözünk, elenyésznek.

Ha irigykedsz, gondolj arra, hogy téged is irigyelhetnek.

Pénz nélkül is lehet élni. De csak ha megfizetik.

Fájlalják elmúlt ifjúságukat – nem tudják magukat megismételni.

A múlt jelenünk árnyéka.

A reflektor vakító képet mutat. De az árnyéka ugyanaz.

Többet ér sok bölcs kérdés, mint egynéhány ostoba felelet.

A jó stratégia: hátrálva is támadni, s védekezve is győzni.

Az emlékek éltetnek, de megélni nem lehet belőlük.

Az észnek semmi köze a szerelemhez! Ezért veszti el annyi sok szerelmes az esztét.

Könnyebben megállítható, akinek nincsen tartaléka.

A fények különbözőek, az árnyékok egyformák!

Végül is az a példaadó, amit utánoznak.

Ha többet nyújtunk, mint amit várnak, többet fognak óhajtani, mint amit adni tudunk!

Ami tagadhatatlan, azt megkíséreljük, szükségtelennek nyilvánítani.

Lassabban süpped a tehetősek sírja.

Ha helyzetünket megváltoztatjuk., akkor is helyzetben maradunk.

A szegénység halasztó hatályú, a gazdagság rögződik.

A siker az eredmény szikrázása.

A szeretet megosztható, a szerelem oszthatatlan.

Az az igazi keserűség, amikor nevetnünk kell, hogy ne sírjunk!

A szokásos tetszik, de arra figyelünk fel, ami eltérő.

A síelés okos sport, megtanít bennünket a szakadék előtt fékezni.

A humor a harag oldószer.

Az életben azok, a jó tanulók, akik. mindenért felelnek.

A nagy különbözőségek egy ponton már hasonlítanak egymásra.

Kinek hírnév a vagyona, nem költhet belőle.

Aki sorsa ellen lázad, csak akkor elégedett, ha elégedetlen lehet.

Az okos ember többre tud felelni. Az intelligens többre tud kérdezni.

Aki folyton a múlton rágódik, bajosan emészti meg a jelent.

Csak azok hisznek a lélekvándorlásban, akik jelenlegi életükkel nincsenek megelégedve.

Ha újra kezdhethénk ... – mondjuk, amikor már folytatjuk.

Elvek nélkül lehet élni. Sőt, jól megélni!

Az alakoskodás éppen az alak hiányától szenved.

Sok minden, ami felülről jön, lehet légből kapott!

Amikor azt gondoljuk, hogy az idő sürget, mi is kergetjük őt.

Mikor nagy vagyonhoz jutunk., a pénz már nem a miénk, mi vagyunk az övé.

Létünk egyik ellentmondása, hogy mire megtanuljuk, hol a helyünk, azt már mások elfoglalták.

A nagy szerelmek a távolsággal rövidülnek ...

A hatalmasok szolgái sznobok, ez óvja meg őket attól, hogy kiábránduljanak uraikból.

A történelem nagy tanítómester. De, sajnos, kifelejtette leckéiből: ember, ne háborúzz!

A gyanakvás minden irányba nézeget. – Felülről éri a baj!

A történelemkönyveket mi írjuk, hogy utódaink módosíthassák!

Ne kérj ott, ahol nem adnak. De adj ott, ahol nem kérhetnek.

A távolság megszépíti a múltat. A közelség a jövőt.

Az élet semmi más, mint kezdetben a vég!

Míg fiatalok vagyunk, harcolunk a függetlenségért, később már csak egy megfelelő függésért.

Az öleb is csak addig kedves, amíg meg nem harap.

Az ember nem hazudja a szerelmet. Csak gyorsan változik az ízlése!

Ami feldúsít bennünket, –az az önfeláldozás.

Nem az szenved igazán, aki mutatja, hanem, aki elrejt.

A szorongást néha a vereség is feloldhatja.

Nekrológaink tesznek, tökéletesebbé.

Akiben sok a „spiritusz”, könnyebben lángra lobban.

Izrael – a nemzetek, lelkiismeret-furdalása.

Ordas eszmékre kutyaugatás a válasz.

A döcögő vonat erénye, hogy gyorsabban áll meg.

A legnagyobb egyetértés a szkepticizmusban van.

Minden, ami elmúlt – felülmúlt.

Jó, ha az embert sokan ismerik, de jobb, ha nem felejtik el!

A remekművek, áldozatok a művészet oltárán.

Korunkban nehéz megállapítani, hogy a rács melyik oldalán vannak a veszélyesek.

A győztesek a hatalomért, a vesztesek a hulladékért marakodnak.

Mikor a szerelmesek a függőleges helyzetet vízszintesre cserélik fel, már nem a fej van felül...

Az életnek az eleje és a vége nehéz. A többi fárasztó.

Örök félelmünk, hogy ami elképzelhetetlen – még megtörténhet velünk!

Azok dőlnek ki a sorból, akiket előzőleg már többször meglöktek.

Élesebben látjuk azokat, akikkel szembehelyezkedünk.

Sokan akkor ugranak ki az ablakon, amikor minden ajtó bezárult előttük!

Gyászunk magánügy. Mégis környezetünk tudomására hozzuk.

A legtarkább szinteknek is azonos az árnyéka.

A hatalom csak egyet nem érhet el; hogy ne féljék!

Mi dolgunk e földön? Hogy dolgunk legyen!

A nacionalizmus a nemzetek bárgyú emlékezete.

Az ellenzék feladata a csipkedés, a kormányé a vakaródzás.

A pőreség előtt mi is őszintébbek vagyunk.

Az érveket magyarázataik meggyöngítik.

Alvás halálunk naponkénti gyakorlása.

Az állandóan hajszolt állat jobban bírja az iramot.

Lehet vesztes az is, aki állandóan csak nyer.

A bölcs gondolat akkor jön – amikor megy!

A kilátástalanság völgy szemlélet.

Amit első olvasásra nem értünk meg, azt másoknak írták.

Aki keményen lép be valahová, legyen elkészülve, hogy lépteinek visszhangja lesz!

Csak addig lehetünk szeplőtelenek, ameddig ki nem tesszük magunkat nagy fényességeknek.

Egy az igazság. Többféle a magyarázata.

Szerencsétlen a szülők ellenére házasodni, de a szülők kedvéért – még inkább.

A szeretet – világvallás.

Sok csalódás egyik oka, hogy az emberek magukat sem szeretik eléggé.

A hagyomány árnyékaival együtt jelenik meg.

Kergethetjük sorsunkat, de elfutni előle aligha tudunk.

A vándor botja hosszával méri útját.

A szív joga, hogy szeressen. Az elméé, hogy azt felülbírálja.

A náci zsidótlanítása – füstbe ment terv!

Sokan azért vezetnek nyilvántartást, hogy tudják, kik nem tartoznak közéjük.

Mikor belenyugszunk valami rosszba, reméljük, hogy az általános lesz.

Akik éltük lapjának mindkét oldalára írnak, számoljanak vele, hogy kevésbé lesz olvasható.

Többségében azokat magasztaljuk, akikhez fel tudunk nőni.

A bajban az emberek csak abban egyformák, hogy másképpen viselkednek.

A honfi hazája nevével megy a halálba! A hazafi a hazájáért élni szeretne.

Minden a végére ér, csak a múlandóság örök.

Sorsunk iróniája, hogy az számunkra a könnyen emészthető, amit mások már megrágtak előttünk.

Többnyire azt az utat tartjuk tisztának, melyet velünk takar itt attak fel.

Az esendőségnek a múlandóság a mentsége.

A bölcsek halhatatlanságukat már életükben megszerzik.

A leereszkedés a gőg szelepje.

A közvéleményre csak a gyengék hivatkoznak.

A bátor egyedül is az; a gyáva tömegben is fél.

A lázadás szelleme egy idő után testet ölt.

Irigyeink akkor törnek le, amikor mi kiegyenesedünk.

A magábazárkózásnak elvész a kulcsa.

Keményebb léptekkel járnak, akik azt gondolják, alig veszik őket észre.

Minden mentelmi jog immorális, mert erkölcstelenséget feltételez.

A balsors pozitívuma, hogy nem lehet benne csalódni.

Amit egyik kezünk elhullajt, a másik még megragadhatja.

A nép háta izmos. Számos hitvány rendszert hordoz.

Az elosztás azért egyenetlen, mert a nyújtózzkodó karok nem egyforma hosszúak.

Mindenki saját sorsának bábjátékosa'

Eleink alánk, utódaink fölénk temetkeznek.

Sebesebben haladunk, ha nem tekintünk vissza!

A közvélemény többnyire egy ember elterjedt véleménye.

A jó író szükséztavúságában is bőbeszédű.

A meglepetés a negatívum pozitívuma.

A legtöbb emberkerülő megválogatja, hogy kit kerül meg.

A nagyravágyás kicsinyítő fogalom.

Az öröm mindig késésben van, a baj idő előtt érkezik!

Az átok bumeráng jellegű!

Az aforizma sziporka, mely évszázadokon át felizzik.

Az új hatalmak mindig inkasszálnak.

A hangzatosság legyűri a tartalmasságot.

A hazugság nem vajúdik, az igazság mindig kínok közt születik.

A mámor magas hőfokon dermed.

Minden élet felfüggesztett halál.

Az elmeápolók azokat ragadják meg, akik már elengedték magukat.

Jaj a legyőzetleneknek!

A fontoskodás alig fontos.

Az a tökéletes színdarab, ahol a színészek maguknak is játszanak.

A rengeteg átjárást nemcsak a kapu, a küszöb is megsínyli.

Tejben-vajban fürösztik. Szaga lesz!

A harag kutyaugatás, harapás rá a válasz.

Igazságnak érezhető az is, amit többen ugyanúgy hazudnak.

Aki örvénybe kerül, meg kell várnia, míg az kitaszítja!

A fátyolfelhő a Nap szemérmessége.

Az élet szeretete sövények közé szorítja féktelenségeinket!

A nagy titok feltöretlen dió – férges is lehet.

A veszélyérzet többnyire felbátorít.

Az örömkönnyek is sósak.

A hiúság vásárán a szegényebbek is kirakják portékáikat.

A szkeptikus a hitetlenség hívője.

„Magunkfajta” – hangoztatjuk, ha dicsérni akarunk.

A felelősség függő teher. Nem szívesen állunk alája.

Mindenki a maga keresztjét cipeli. A szerencsétlenekkel másokét is vitetik.

A finomkodás glaszékesztyűben vájkál.

A sóvárgás karcsúsít, a beteljesülés hizlal.

Az éden mindig átmeneti lakóhely marad.

A hegycsúcson lakóknak később bukik le a Nap.

Az az Istenünk, aki elfogadja imádságainkat.

A ráadásnak olykor jobban örülünk, mint a porciónak.

Minél magasabban áll a Nap, annál rövidebb az árnyéka.

Sok a látnivaló. Megakadályozza, hogy magunkba tekintsünk.

A szegénység egyhangú, az egyhangúság szegényes.

Az elszigetelődéshez nem vezet hajójárat.

A házasság buktatóit nemegyszer a puha ágy fogja fel.

A morál íratlan törvény. Ezért oly könnyű meghamisítani.

A nemek harcában általában az odaadás marad alul.

A gonosz a vagyont rosszra költi. A jó csupán elpazarolja.

A szerénység ökölbe szorított kéz, nem nyúl kál semmiért!

A bölcsességet a kíváncsiság sűríti.

Az emlékezés rózsaszínű szemüveggel szelektál.

Az ér fel önmagához, aki nincs mások alatt.

Az elvonás gyötrőbb a hiánynál.

A fifika a füllentés igazságmagva.

Az őszintéden ember olyan plakett, amelynek másik, oldalán nincs semmi.

Azt is visszavárhatjuk, aki el sem ment tőlünk.

Akit orránál fogva vezetnek, nehezen látja, hogy ki teszi.

A gyermek mesére vár. A felnőtt – hitegetésre.

Fecsegéssel jól rejtegethetjük titkainkat.

A széljárás, ha ellenállásba ütközik, körülöleli azt.

A sejtelem óra, mely idő előtt riaszt.

Ha a választott út helyes, másokkal is meg kell osztanunk!

Csak a nemes felületeket érdemes bearanyozni.

Sok mai dicsőség csak viaszglória.

Amelyik írónak elfogy a mondanivalója – semmije sem volt!

A dicső csatákban kapott sebeket kitüntetésekkel fedik be.

A bűnrészes nem osztozódik. a bűnben, hatványozza azt!

A merengés hullámzó ladik, amit kikötöttek.

Azokat, jobban szeretjük, akikkel unatkozni is képesek vagyunk.

A zene az oltalom országa, mindenkit befogad.

Az apasági pereket mindig a gyermekek vesztik el.

A hibát csak az köszörülheti ki, aki kovácsolta.

Vesztett a világ, s fogyóban a szérum!

A páváskodás baromfi jelleg.

A papság a lélek mosdatását végzi. A szárítását már nem vállalja.

Az elődíjazás mindig teljesítményellenes.

Ki magát kívülről is szemléli, nem lesz magán kívül.

Az embernek joga van tévedéseéhez, ettől válik egészségesebbé.

Azt szerettük a legjobban, akinek nevét utolsó pillanatunkban suttogjuk el.

A sorból kilépők hátrább sodródhatnak.

Akit láncokkal kell magunkhoz erősítenünk, hamarosan rozsdásodni kezd.

Szívünk zárjának szép szó a kulcsa.

A szópárbajnak a torok, a kardnyelője.

A nosztalgia ismétlődésünk vágya.

Aki teljes súlyával áll a földön – könnyebb.

Ha döntőbíróknak kérnek fel, tudakold meg, melyik fél képes jobban gyűlölni.

Egy író akkor sikeres, amikor már lopnak is tőle.

Az aforizma morzsa – csipegetni kell!

A sors lapjárás. Váratlanul találja elénk lapjait.

Némely vagyonos azért nézi le a szegényt, mert az nem képes annyit lopni, mint ő.

Háborúban olcsó az emberélet. Békében – nincs ára.

A baj társaslény!

Nehezen viseljük el mások butaságait. Különösen, ha az a mienkétől eltérő.

A rágalom tövis. Csak fájdalommal távolítható el.

Semmihez sem fogható fájdalom a gyermekkéz eleresztése.

A jóság másokért él. A gonoszság – mások ellen.

Kétszer okolunk valakit: ha felelős és ha felelőtlen.

Szívesen tapsolunk olyan mutatványoknak, melyek magukban rejtik a kudarc lehetőségét.

A művészetnek a giccs a hordaléka.

A kegyelem az elítélt mellé céloz.

A válóper az esküvői képek negatívja.

Az esküvőhöz elég egy pap. A váláshoz már két ügyvéd szükséges.

A szexuális vágy elapadása a bölcsesség forrását gyarapítja.

A keletlenségből alig sül ki valami.

Mások szerencséjéért sokszor saját ügyetlenségünket okoljuk.

Udvarias, ha előre köszön. S jellemes, ha hátra is!

Kesztyűs kézzel bánjunk a tenyérjósokkal!

Akik túlzottan bíznak magukban, másokban alig bíznak.

A markáns embereket a megható dolgok ásításra készítetik..

Az ígéret földje a kételkedés.

Idegenben rendkívül otthonosan viselkednek. Hajlékuk idegenség.

A rosszarcú embereket azért látjuk öregebbnek, mert a rosszaságnak múltja van.

Szegénynek szemet szúr más gazdagsága, ostobának ritkán a más eszessége!

A legtöbb emlék attól szép, hogy megőriztük.

Akit nagyon szeretünk, annak sok mindent megbocsátunk. Kivéve azt, hogy szeretjük.

A karikatúra az eredeti bárgyúsága.

Dühiünk vérekes szem, mely az éleslátást megzavarja.

Az előőrsök vitézül küzdenek, de hátukon mások nyerik a csatákat.

Amit minden irányból szemlélgethetünk, az a közepszerűség.

A gyűrött embereknek szűk volt a bölcsőjük.

Otthonunk tárgyai azért is kedvesek, mert velünk kopnak.

Engedjük, hogy kisebb javaslatainkat visszautasítsák. A nagyobbakat el fogják fogadni.

A fáradt vándor kövön is elalszik, a dologtalant pehelypárna is nyomja.

Komoly felelősséget kell éreznünk azok iránt, akiket simogattunk, sőt: dédelgettünk!

A legérdekesebb olvasmányunk életünk regénye. Sajnos, csak mások olvashatják végig.

Mindenki úgy boldogul, ahogy tud. Az ügyes úgy, ahogy mások tudnak!

A halálmegvetés az élet bizalmába vetett hitünk devalválódása.

Hiúság az is, ha a gonosztevő örül, hogy gyermeke reá ütött.

A talált kincs gyorsabban vész el, mint ahogy megtaláltuk.

A szegény egészen közélről látja a rögöt – ezért nem bukik fel benne.

A tisztelet kölcsön – visszavárjuk.

A nemes eszmék koronként feltámadnak.

Az emlékezés a múlthoz való görcsös ragaszkodás.

Amikor másokat kérünk fel több és jobb munkára, mi szeretnénk kevesebbet dolgozni.

Konzekvens ember, mert jellemes, mert becsületes, mert egyenes. És mert a következetlenséghez fantázia szükséges.

Jó mindig az, aminek folytatását kívánjuk!

Az önimádó tud, de fél szeretni. Az embergyűlölő nem fél, és nem akar szeretni.

Van, aki azért válik törtetővé, mert gyenge, mert könnyen fárad, s mielőbb igyekszik túljutni a meredekjén.

Szemétre vetjük az elvetendő! Ott még kikelhet.

Az ösztönös alkotót alkotásai ösztönzik.

Rossz egyedül. Majdnem olyan rossz, mint sok ember között lenni.

Hangoskodó embernek a hallgatása is lármás.

Egy gyermek minél többet köszönhet szüleinek, annál kevésbé köszönget nekik.

Sok szórakozó fiatal csak fiatalsága szórakoztatja.

A megszólalásig okos embernek látszik!

Aki szeret bántani, bánja, hogy szeretett.

A kisstílút a nagy lehetőségekkel lehet tönkretenni.

A szép festményeket műértők keretezik.

A virágos rét bármily tarka is, éjszaka fekete ...

A legjobb barát lehet, akit ellenségünkből tettünk azzá.

A megsebzett szívek egymást kötik be.

A művészek egyik fontos erénye, hogy felismerik alkotó periódusukat.

Arról sugdosnak sokat, akiről mindent vagy semmit sem tudnak.

Többségünkben azért nem tudunk boldogok lenni, mert nagyon nehéz elérni valamit – amit nem ismerünk!

A különtség korunkban olyan természetes, hogy a természetesség különtségnek hat.

Akik gátlásból nehezen mennek táncba, hagyják abba végül legnehezebben.

Létünk parányisága, hogy életünk semmiségeken múlik.

Arab szólam: Jeruzsálem lesz a fővárosuk. Igen, ha áttérnek a zsidó hitre!

Maszkunkat csak a bál vagy életünk végén vegyük le.

Az embereket meghatározza, hogy mikor találkoznak az első pofonnal, a tiszta szerelemmel és egy utolsó gazemberrel!

Aki nem hisz az örökkévalóságban, a tegnapnak alkot.

A pókháló vékony, de beszövi a tisztaságot!

Az hányod megválasztásánál fontos igényed legyen, hogy ne menjenek előtted.

Ne múljék nap, hogy megmutasd magad, s úgy teljenek az órák, hogy észrevétlen maradj!

A legnagyobb elkeseredések lelik meg a legjobb kivezető utakat.

A vakbuzgóság olyan hit, mely tartós, de nem épít.

Hasznos úgy tekinteni embertársainkra – kikre hasonlítanak!

Az egyházak azt hirdetik: féljed Istent! Miért-' Hiszen megbocsátó.

Zavaros korunkban csak a változásoknak van stabilitása.

A rásütött bélyeg ólma vissza-visszafröccsen.

A leereszkedés a sznobok kényszerleszállása.

A tudás gazdagsága, hogy el-elhullajt, de ezzel is szaporodik.

A szerelem olykor Bermuda-háromszögben van. Észrevétlenül tűnik el.

Dühkitöréseink vulkánok, hordalékainkat hozzák felszínre.

Csak az lehet számunkra befejezett, amit nem kívánunk folytatni.

A kényeztetett gyermek szertelen. A keményen fogott – örömtelen.

Ha túl sokat mutatnak, kevesebbet látunk meg.

A kakofónia századunk harmóniája, amelyből mindenki kiválaszthatja a maga diszsonanciáját.

A lassan szőtt tervek sűrűbb szövetűek.

A rokonság készáru, A barát – szabadon választott,

Az óvás és a tiltás egy töről fakad. Mind a kettő a féltésvirága.

A háborúk a történelem főnevei,

A dolgok úgy is megváltozhatnak, hogy mi lettünk mások.

Azokra neheztelünk, akiket túl könnyűnek tartunk.

Nem az élet a nehéz. Az elviselése az.

Aki inasának segít, magát szolgálja ki.

Örökzöld! Még éretlen is lehet.

Az aranyköpések sohasem oxidálódnak.

A hóhérnak már hiábavaló a rimánkodás.

Az áhítat a lélek csendje.

Amit kívülről tudunk, az marad hévül.

A tartózkodót jobban tartóztatják.

A bölcsnek a gondolkodás a kenyere, bár sohasem tud jóllakni vele.

A meg nem értett művész bévül hordja töviskoronáját.

A magvas gondolatokból mindig kikéi valami.

Mikor valakit megbírálnak, úgy érezzük, hogy többek vagyunk nála.

Sok bűnös, amikor kitárulkozik, csak bűnét szeretne megosztani másokkal.

Ha vétkeztünk, a magyarázkodás só a sebben.

A jóság körberagyog. A rossznak mindenfelől árnyéka van.

A szerelemnek nem lehet hétköznapja – csak szünnapja.

A rab gátolt az élet szebb részének, gyakorlásában – ez a büntetése.

Amikor útra kelünk, némileg szeretnénk elfeledni azt a helyet, ahová majd visszavágyódunk!

Az íratlan törvény jobban agyunkba ivódik az írottnál.

Értetlenül a születéssel és a halállal állunk szemben.

A vértelen sebek, később gyógyulnak.

Akit gonosznak nevezünk, annak megkönnyítjük gazságait!

Az időseket azért riasztja a tétlenség, mert abból az időből kell pazarolniuk., amiből egyre kevesebbjük van.

Mindenki megállhatja a helyét. Ha arra más nem pályázik.

Boldogság az is, ha semmi elvesztésétől nem kell tartanunk..

Amikor mások baja miatt fáj a fejünk, az az empátia.

Iffan vagyunk fürgék, mégis idős korunkban futunk, versenyt az idővel.

Éltünkben többször is irányt változtattunk, de csak egy úton haladunk.

Fájdalmas, de csak. az juthat eszünkbe, amit már tudunk!

A sikeres tettek obeliszkjét egyetlen tévedés is megrepesztheti.

Évezredes vétek, hogy oktatóink igénye és ízlése szerint tanulunk.

Magunkra csak ősünk után lehetünk büszkék.

Az alkony csak halványan emlékezik hajnalára, pedig neki köszönheti létét.

A szerencsétlenségek számba veszik napjainkat – a boldogságnak nincsen időérzéke.

A legszentebb állhatatosság is megvándorolható maradisággal.

A despotizmusnak kevés táplálék kell, magával is jóllakik.

Sok festő ecsetjét, szobrász vésőjét, író tollát – alkohollal, mossa.

Messzebbre jut, aki kis lépésekre is rászánja magát.

A demokrácia hanyatlása, amikor a választhatók, száma egyre csökken.

Az ártatlanság vélelme a múltó idő függvénye.

Az írás önvallomás, amelyet másoknak teszünk.

A későn jött segítség repedt mankó – vele is felbukunk.

A fiatalok, beteljesedésre, a középkorúak, kiteljesedésre, az öregek – semmire sem várnak.

Az álszent ember moralitása tükör: elől fénylik, hátul sötét.

Fontosságunk fokmérője, mikor veszik észre hiányunkat.

A győzelem a vezéreké, a vereség a népé.

Aki dologtalan szándékozik lenni, annak, nagyon sokat kell ezért fáradoznia.

A hatalmas Gélemet is elmoshatja egy szapora esőzés ...

A vértelen forradalmakra jól emlékeziünk, a véreseket nem engedik elfeledni.

Ami sokáig azonos, arra ráunhatunk. Ami tartósan változatos, abba belefáradunk.

A rögeszme olyan, mint a rög – felbukunk benne.

Az indigónak csak az egyik felét hasznosítjuk, mégis duplát eredményez.

A szerelemben a csók csak akkor ajándék, ha viszonzózzák.

Megverni a gyengét, kifütyülni az erőset szokták.

Minél terjedelmesebb a legelő, annál inkább szétszóródik a nyáj.

Csak azt moshatjuk tisztára, ami eredetileg is az volt.

A semmitmondó többnyire túlbeszédes.

A leselkedés fölemelt telefonkagyló, amibe nem szólunk bele.

A napfény felderíti az otthont, de a porszemeket is élesebben láttatja!

Szülőföldjén mindenki könnyebben búcsúzik életétől.

Értékes a logika, de megfoszt bennünket a váratlanság örömeitől.

Csak az a nyáj fogad szót, amelyet a pásztor megtanított a nyelvére.

Az örömhajhászó nem les a díszletek mögé.

A részletek bírása mindannyiunkat az egész birtoklására ösztönöz.

Kétes kimenetelű utazásainknál vigyünk magunkkal bibliát és fegyvert. Istennek és ördögnek.

Nem vagyunk olyan kevesen, hogy mindenkit szerethessünk. De olyan sokan sem, hogy mindenkit gyűlöljünk!

Kiméld erődöt az árokásásnál, hiszen egyre mélyebbre futsz.

Az élet és halál mezsgyevonala az egyetlen, mely nem ad alkalmat ugrádozásokra.

Csak a ma igazán a miénk. A tegnapokat már elvesztettük, s a holnapok elpártolhatnak tőlünk.

Mindig ott érdes a felületünk, ahol nem érte elég simogatás.

Általában azokra hallgatunk, akik reánk hallgatnak.

A legnemesebb ménes is arra fut, amerre terelik!

*

Az aforizma csak annyira bölcs és szellemes, amennyire eredeti.

Készült 500 példányban

**Ez a
234
példány.**

**ISBN 963 550 122 6
ISSN 0866 – 4420**

Felelős kiadó a szerző

Felelős szerkesztő Tabák András

97.0266 Tótfalusi Tannyomda, Budapest

Terjeszti a Könyvtárellátó Közhasznú Társaság

**Tótfalusi Tannyomda, Budapest
Felelős vezető Nagy Lajos igazgató**
